

-(ร่าง)-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ (๑) - (๖) ได้กำหนดให้มี
อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการกำหนดสิ่งปฏิกูลและมูล
ฝอยในราชการส่วนท้องถิ่น และให้มีการปรับปรุงข้อบัญญัติว่าด้วยเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.
๒๕๖๓

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ โดยให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย พิจารณาเห็นชอบต่อไป

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย ว่าด้วยการจัดการ
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔
และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วน
ตำบลเทอดไทย และนายอำเภอแม่ฟ้าหลวง จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เรื่อง การจัดการ
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทยตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และความหมายรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มวลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และ
ความหมายรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า
ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือ ของเสียง่าย
ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และความหมายรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับ
ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็น ครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเทอดไทย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑ การจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย อาจร่วมกับหน่วยงานรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย อาจมอบให้บุคคลใด ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลและหรือมูลฝอย ตามข้อ ๖ ก็ได้

ความในข้อนี้และข้อ ๖ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน แต่ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือ กำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยจัดไว้ให้

(๒) ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิภูลในที่รองรับมูลฝอย

(๓) ทำการขน ถ่าย เท ค้าย เชื้อ ขุด หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย ในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่ที่กักปฏิภูลหรือมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย เว้นแต่ เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือผู้ที่ได้รับ อนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ รวมถึงต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้น ไม่ให้มีการถ่าย เท หรือสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ ที่รองรับสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาชนะที่ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด กันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคาร สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขน สิ่ง ปลูกและมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยัง เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน หรือเมื่อได้ ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปลูกและมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยเป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วัน ประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปลูกและมูลฝอย จากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้นๆ โดยเสียค่าธรรมเนียม เก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒ ใบอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การขอใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปลูก หรือมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับและประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปลูกและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม.๑) ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับเอกสารและหลักฐานต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาทะเบียนรถ
- (๔) สำเนาหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องออกให้ที่แสดงว่าได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) เอกสารหลักฐานอื่นๆ
เช่น ใบอนุญาตเดิมที่หมดอายุ รวมถึงเอกสารที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่ามีความจำเป็นในการพิจารณาประกอบการขอใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้ขอรับใบอนุญาต จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ และขนสิ่งปลูก
 - (๑.๑) หลักฐานที่แสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๑๒
 - (๑.๒) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปลูก (รถดุดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้
 - (๑.๒.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก
 - (๑.๒.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนสิ่งปลูกต้องปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่น แสง แผลงพาหนะนำโรคได้ มีฝาปิด เปิดอยู่ด้านบน
 - (๑.๒.๓) มีปัมดูดสิ่งปลูกและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปลูกด้วย
 - (๑.๒.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปลูกต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม
 - (๑.๒.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังซักผ้า ไม้กวาด น้ำยาฆ่า

เชื้อโรค

(๑.๓) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับ
ผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๔) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่ง
ปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดใน

ข้อ ๑๒

(๒.๒) แผนงานการดำเนินงานกิจการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย ดังต่อไปนี้

(๒.๒.๑) ประเภทของมูลฝอยที่ต้องการเก็บ ขน

(๒.๒.๒) วิธีการเก็บ ขน มูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ

(๒.๒.๓) วิธีการแยกหรือคัดเลือกมูลฝอยก่อนการเก็บ ขน (ถ้ามี)

(๒.๒.๔) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
การควบคุมเหตุรำคาญ ความปลอดภัยต่อสุขภาพชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน รวมทั้ง สุขอนามัยของประชาชน

(๒.๒.๕) สถานที่และวิธีการในการกำจัดมูลฝอยที่เก็บ ขน

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓.๑) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดใน

ข้อ ๑๒

(๓.๒) แผนงานการดำเนินงานกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ดังต่อไปนี้

(๓.๒.๑) ประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ต้องการรับกำจัด

(๓.๒.๒) วิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ

(๓.๒.๓) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
การควบคุมเหตุรำคาญ ความปลอดภัยต่อสุขภาพชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน รวมทั้ง สุขอนามัยของประชาชน

(๓.๓) รายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

(๓.๓.๑) รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้ในการดำเนินงานกำจัดสิ่ง

ปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓.๓.๒) แบบแปลนและรายละเอียดของโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ

มูลฝอย

(๓.๓.๓) แสดงหลักฐานรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน และโรงงานที่จะใช้

ในการดำเนินงานดังกล่าว ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตและโดยมีภาระติดพันหรือไม่อย่างใดหรือสิ่งใด
ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นที่ผู้ขออนุญาตได้เช่าหรือจะเช่าหรือได้มาหรือจะไดมาด้วยวิธีการและ เงื่อนไขใด

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินงาน

ขั้นต้น ดังนี้

(๔.๑) จำนวนพนักงานที่คาดว่าจะต้องมี และหน้าที่โดยสังเขป

(๔.๒) จำนวนและประเภทของยานพาหนะ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บ ขน

(๔.๓) สถานที่รวบรวมสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ผู้ขออนุญาตต้องระบุว่าทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินงานดังกล่าว สิ่งใด
ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตและโดยมีภาระติดพันหรือไม่อย่างใด หรือสิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ ของบุคคลอื่น
ที่ผู้ขออนุญาตได้เช่าหรือจะเช่าหรือได้มาหรือจะไดมาด้วยวิธีการและเงื่อนไขใด

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาต จะตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เพื่อให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ทำย ข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม.๒) หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ และหลักฐานครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนด ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน โดยจะแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตรา ที่กำหนดไว้ทำยข้อบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายใน กำหนดเวลากำหนดถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยเท่านั้น

ส่วนที่ ๒

การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ทำยข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม.๓) ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมแนบเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑๒

เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ทำยข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะส่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

กรณีที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตล่วงเลยระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง จะต้องเสียเงินเพิ่มห้าสิบบาทต่อเดือน เศษของเดือนถ้าตั้งแต่สิบห้าวันขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ส่วนที่ ๓

การขอใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ทำยข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม.๑/๑) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด แล้วแต่กรณี พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมในการขอใบแทนฉบับละหนึ่งร้อยบาทและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบแจ้งความกรณีใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีที่ชำรุดในสาระสำคัญ ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ ๑๙ การออกใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบหลักฐานแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ออกใบแทนใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (แบบ สม.๒/๑) โดยประทับตรา หรือพิมพ์ หรือเขียนด้วยหมึกสีแดงว่า “ใบแทน”

(๒) บันทึกด้านหลังสำเนาฉบับของใบอนุญาตเดิม ระบุ วันเดือนปี เล่มที่ เลขที่ และสาเหตุที่ออกใบแทน

ส่วนที่ ๔

การประกอบกิจการ การพักใช้ การเพิกถอน และการเลิกกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ในระหว่างการประกอบกิจการ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ยานพาหนะที่ใช้ประกอบกิจการ หรือสถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในการให้บริการของผู้รับใบอนุญาต ต้องกำหนดอัตราค่าบริการไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องประกอบกิจการให้ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๓ ในกรณีปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตรายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้

ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ ประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๕ กรณีที่มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ สำหรับวิธีการแจ้งถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้แจ้งบอกเลิกต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับส่งคืนใบอนุญาตด้วย

หมวด ๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๒๘ อัตราค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้กับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย รวมถึงการให้บริการของบุคคลอื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทยมอบให้ดำเนินการแทนหรืออนุญาตให้ดำเนินการด้วย

ข้อ ๒๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตไทย

หมวด ๔

แบบพิมพ์

ข้อ ๓๐ แบบพิมพ์ที่ใช้ตามข้อบัญญัตินี้

- (๑) คำขอใบอนุญาต (แบบ สม.๑)
- (๒) คำขอใบแทนใบอนุญาต (แบบ สม.๑/๑)
- (๓) ใบอนุญาต (แบบ สม.๒)
- (๔) ใบแทนใบอนุญาต (แบบ สม.๒/๑)
- (๕) คำขอต่อใบอนุญาต (แบบ สม.๓)

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ผู้ประกอบกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตจึงจะประกอบกิจการได้ตามข้อบัญญัตินี้
แต่ยังไม่ได้ข้อหรือมีใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ภายในสี่สิบห้าวัน
นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายเตชินท์ ตริยะไพศาล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายณรงค์พล คัดอ่าน)

นายอำเภอแม่ฟ้าหลวง

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทอดไทย
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓**

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย	
๑.๑	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ -เศษของลูกบาศก์เมตรหรือ ลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ -เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตรลูกบาศก์เมตรละ	๒๐๐.- ๑๐๐.-
๑.๒	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประเดือน สำหรับอาคาร บ้าน เรือน โรง ร้าน หรือเคหะ ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร -วันหนึ่งไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๗๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๗๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ	๒๐.- ๒๕.- ๓๐.- ๔๕.- ๕๐.- ๑๐๐.- ๒๐๐.-
	ข. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับตลาดและโรงงาน อุตสาหกรรม ที่มีปริมาณมูลฝอยมากกว่าวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป -วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ -วันหนึ่งไม่เกิน ๒ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๒ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป เดือนละ	๕๐๐.- ๑,๐๐๐.- ๑,๕๐๐.-
	ค. ค่าเก็บขยะมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ -วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ -วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๑๐๐.- ๑๐๐.-
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกไปอนุญาต	
	ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยมาเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕๐๐.-
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยมาเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕๐๐.-